

4) o prezydium powiatowej rady narodowej — należy przez to rozumieć również prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat oraz prezydium dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa.

§ 15. 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie organizacji i zadań zakładów leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia (Dz. U. Nr 60, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się w § 3 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, § 6, § 8, § 9, § 10 i w § 15 ust. 2,
- 2) w § 14 ust. 1 skreśla się wyrazy „poradni higieny pracy w przychodniach obwodowych oraz”.

2. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 listopada 1964 r. w sprawie organizacji i zadań stacji pogotowia ratunkowego (Dz. U. Nr 42, poz. 288) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się § 2,
- 2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zadania określone w § 1 wykonują na obszarze województw wojewódzkie stacje pogotowia ratunkowego.”

- 3) skreśla się w § 5 ust. 2 i § 6,
- 4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Zadania w zakresie pomocy doraźnej na obszarze powiatu wykonuje dział pomocy doraźnej i przyjęć zespołu opieki zdrowotnej, do którego należy:

- 1) udzielanie świadczeń określonych w § 1 pkt 1, 2, 4 i 5 na terenie objętym działalnością zespołu,
- 2) współdziałanie z działami pomocy doraźnej i przyjęć zespołów opieki zdrowotnej na terenach sąsiadujących powiatów,
- 3) udzielanie pomocy innym działom pomocy doraźnej i przyjęć zespołów opieki zdrowotnej oraz stacjom pogotowia ratunkowego w razie klęsk żywiołowych i poważniejszych katastrof.”

5) skreśla się § 8 i 11.

3. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 7 kwietnia 1971 r. w sprawie organizacji ochrony zdrowia studentów (Dz. U. Nr 11, poz. 110) skreśla się w § 2 ust. 2, 3 i 4, § 5, § 6 i § 10.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 31 lipca 1967 r. w sprawie organizacji otwartej opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 36, poz. 183).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Słowiński*

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1973 r.

w sprawie ustanowienia inkasentów opłaty skarbowej za książeczki walutowe.

Na podstawie art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) oraz art. 74 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Inkasentami opłaty skarbowej za książeczki walutowe ustanawia się jednostki organizacyjne Narodowego Banku Polskiego.

2. Inkasenci pobierają należną opłatę skarbową w gotówce, a dowodem pobrania jest książeczka walutowa.

3. Inkasenci mogą pobierać opłatę skarbową za książeczki walutowe również za pośrednictwem instytucji upoważnionych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego do wydawania takich książeczek. Instytucjom tym Prezes Narodowego Banku Polskiego może przyznawać wynagrodzenie w wysokości do 10% kwot pobranej przez te instytucje opłaty skarbowej.

4. Kwoty zainkasowanej opłaty skarbowej, po odliczeniu wypłaconego wynagrodzenia, inkasenci przelewają w terminie do dnia 20 miesiąca za miesiąc poprzedni na rachunek wydziału finansowego prezydium powiatowej (miejskiej w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowej w miastach wyłączonych z województw) rady narodowej, właściwego rzeczowo dla opłaty skarbowej i miejscowo dla siedziby inkasenta, a w m.st. Warszawie — na rachunek Wydziału Finansowego do Spraw Podatków Majątkowych i Opłaty Skarbowej Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy.

§ 2. Wpływy z opłaty skarbowej za książeczki walutowe w 1973 r. wydział finansowy zarachowuje na dochody budżetu centralnego w części 08 Ministerstwo Finansów, rozdział 9952 — Różne podatki i opłaty od ludności — § 58 — Opłata skarbowa.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrzychowski*